

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.37/2026/18. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2026. június 26. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A befolyással üzérkedés miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2025. november 20. napján kihirdetett 16.B.291/2025/47. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzi, és őt 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra is ítéli.

A vádlottat terhelő bűnügyi költség összegét 419.224 (négy száz tizenkilencezer-kettő száz huszonnégy) forintban állapítja meg.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezésnél a szabadságvesztés végrehajtása esetére utalást mellőzi, rögzíti továbbá, hogy a vádlott tényleges tartózkodási helye: Pszichiátriai Intézet (cím33, elektronikus levelezési címe: email cím.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

[1] A Fővárosi Törvényszék – a terhelt beismerő nyilatkozatának elfogadását követően – a 2025. november 20. napján tartott nyilvános tárgyaláson meghozott és kihirdetett 16.B.291/2025/47. számú ítéletében vádlott a fellebbezéssel érintett vádlott vádlottat bűnösnek mondta ki befolyással üzérkedés bűntettében [Btk. 299. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont]; s ezért őt – mint visszaesőt – 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette, egyben vele szemben 100.000 forint erejéig vagyonekhozást rendelt el. A szabadságvesztés végrehajtása elrendelése esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a szabadságvesztés háromnegyed részének kitöltését követő napban megjelölve. Kötelezte továbbá a felmerült bűnügyi költségből 679.152 forint megfizetésére, míg a fennmaradó bűnügyi költség tekintetében annak állam általi viseléséről rendelkezett.

[2] Az ítélet ellen – melyet a vádlott és védője tudomásul vett – az ügyészség jelentett be fellebbezést a vádlott terhére súlyosítás, a szabadságvesztés tartamának felemelése, a végrehajtás felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzése, továbbá közügyektől eltiltás és pénzbüntetés kiszabása érdekében.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.933/2025/4. számú átiratában utalt az ügyészi jogorvoslati nyilatkozat tartalmára és a beismerő nyilatkozat elfogadására figyelemmel a felülbírálat korlátozott voltára [Be. 590. § (3) bekezdés], továbbá kifejtette, hogy a törvényszék hatályon kívül helyezést eredményező abszolút vagy relatív eljárási szabálysértést nem vétett.

[4] A bűnösségre vont következtetést, a cselekmény jogi minősítését törvényesnek tartotta. Hangsúlyozta BH-ban közzétett döntésekre hivatkozva, miszerint a befolyással üzérkedés immateriális bűncselekmény, mely a jogtalan előny kérésével befejezett, így annak, hogy a passzív alany elhiszi-e a terhelt hivatkozását, nincs jelentősége.

[5] Ugyanakkor sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során a bűnösségi körülményeket egyrészt hiányosan, másrészt tévesen vette számba. A vádlott betegsége a saját önhibából eredő kábítószer fogyasztása miatt alakult ki, ezért javára enyhítő tényezőként nem vehető figyelembe, emellett az időmúlás nyomatéka is kisebb, abban a terhelti magatartás is szerepet játszott, ugyanis a vádirat késedelmes kézbesítésére azért került sor, mert a lakcímváltozása nem került bejelentésre, másrészt 2025. április 22. napján kelt feljegyzés szerint ügyvédjén keresztül jelezte, hogy nem járul hozzá a videokonferencia útján a jelenlétéhez és a szakértői vizsgálaton való részvételt is megtagadta, ezért kellett kezdeményezni az ideiglenes átadását. Arra is utalt, hogy a beismerő nyilatkozatát csupán az eljárás végén tette meg, így annak nyomtéka is csekélyebb. Ehhez képest viszont további súlyosító tényező, hogy jelen büntetőeljárás alatt a vádlott újabb bűncselekményt követett el, mely miatt a német bíróság jogerősen elítélte.

[6] Mindezek alapján álláspontja szerint a középértéktől lefele eltérő szabadságvesztés kiszabása indokolt, arra azonban nincs alap, hogy az a büntetési tétel minimumában kerüljön meghatározására, és további kedvezményként még a végrehajtás próbaidőre felfüggesztésére is sor kerüljön. Ezért a szabadságvesztés tartamának felemelése szükséges, a végrehajtás felfüggesztésének mellőzésével és a megemelt tartamú

szabadságvesztéshez igazodó közügyektől eltiltás kiszabásával. Megjegyezte azt is, hogy a jogorvoslati indítvány megtételekor az ügyész fellebbezését a pénzbüntetés kiszabása érdekében is bejelentette, azonban ezt a fellebbezés írásbeli indokolása már nem tartalmazza, figyelemmel arra, hogy a vádlott vagyontalan és jelenleg jövedelemmel sem rendelkezik.

[7] Összességében tehát az elsőfokú ítélet megváltoztatására, a büntetés fentiek szerinti súlyosítására, egyebekben pedig annak helybenhagyására tett indítványt.

[8] Miután a vádlott terhére bejelentett ügyészségi fellebbezés kizárólag a büntetés súlyosítására irányult, és nyilvános ülés kitűzését az ügyészség, de a terhelt és védője sem indítványozta, így a Be. 598. § (2) bekezdése értelmében a fellebbezés tanácsülésen történő elbírálásának feltételei fennálltak.

[9] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ügyészi súlyosításra irányuló fellebbezéssel támadott ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében csak a fellebbezéssel támadható részében bírálta felül, figyelemmel arra, hogy a törvényszék vádlott vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát a tárgyaláson végzéssel elfogadta, így a fellebbezés a bűnösség megállapítása és a váddal egyező tényállás és minősítés miatt a Be. 580. § (2) bekezdés a) és b) pontja értelmében törvényben kizárt, valamint, hogy az ügyészség is kizárólag a kiszabott büntetés mértékét sérelmezte [Be. 583. § (3) bekezdés a) pont].

[10] A Be. 590. § (5) bekezdése és Be. 606. § (3) bekezdés alapján ugyanakkor a korlátozott felülbírálat kiterjedt a hatályon kívül helyezést eredményező feltétlen és relatív eljárási szabálysértések vizsgálatára, a bűnösségre vont következtetés okszerűségére, és a bűncselekmény minősítésére is.

[11] Ezen túlmenően az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdésben írtak alapján felülbírálat alá vonta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket, illetve ilyen rendelkezések meghozatalának szükségességét is.

[12] Ennek eredményeképpen az ítéltábla megállapította, hogy a büntetőeljárás megszüntetésének Be. 567. § (1) és (2) bekezdésében írt okai nem állnak fenn [Be. 607. § (1) bekezdés], továbbá, hogy a törvényszék a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt abszolút, illetőleg a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti relatív, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabályt nem sértett.

[13] A vádlott figyelmeztetése hiánytalanul megtörtént, a beismerő nyilatkozatának elfogadására indokolt végzéssel a Be. 504. § (2) bekezdésben írt törvényi feltételekkel került sor, és az e törvényhely (3) bekezdésével összhangban állt azzal, hogy a tárgyaláshoz való jogról lemondás nevesítése a szinte teljes terjedelemben lefolytatott tárgyalási bizonyításra tekintettel szükségtelen volt. A beismerő nyilatkozat tárgyaláson történő megtétele esetén ugyanis a beismerő nyilatkozat elfogadásának nem törvényi előfeltétele a tárgyalásról való

lemondás. A törvényes következmények ismeretében tett beismerő nyilatkozat kiterjed annak elfogadására, hogy a vádirati tényállással egyező ítéleti tényállás kerül megállapításra; sem a tényállás megalapozására, sem a bűnösségének kérdésében a bíróság további bizonyítást nem fog lefolytatni. Ez pedig értelemszerűen a további bizonyításról való lemondást jelenti (BH.2023.293.).

[14] Az elsőfokú bíróság a Be. 562. § (2) bekezdésében biztosított lehetőséggel élve röviden indokolta határozatát. Az ennek megfelelően szerkesztett ítélet a Be. 561. § (3) bekezdés a) - c) és e) pontjában, valamint a Be. 564. § (4) bekezdésében meghatározott kötelező elemeket tartalmazza.

[15] Az elsőfokú ítélet Be. 561. § (3) bekezdés b) pontja szerinti része, ezen belül a vádlott előéleti adatai tekintetében annyi pontosítás teendő, hogy az elsőfokú ítélet [4] bekezdésében elsőként feltüntetett – visszaesést megalapozó – tagállami ítéletben szereplő szabadságvesztés büntetést a terhelt 2019. április 24. napján töltötte ki. (E kiegészítés nélkül a visszaesői minőség megállapításának helytállósága nem követhető).

[16] A másodikként szereplő – helyesen – 2023. június 5. napján kelt és jogerős 5 Kls 42 Js 11019/22. számú ítélettel kábítószer-kereskedelem büntette miatt ítélték 6 év 6 hónap szabadságvesztés büntetésre, melyet a vádlott jelenleg is tölt.

[17] A harmadikként feltüntetett számú, 2011. november 22. napján kelt és 2011. december 20. napján jogerős tagállami ítéletben igazságszolgáltatás akadályozása, hamis vád, a büntetőeljárás vagy bírósági eljárás során, hamis tanúzás miatt pénzbüntetés, míg a 2008. január 22. napján jogerős tagállami ítéletben kábítószer visszaélés miatt felfüggesztett szabadságvesztés került kiszabásra.

[18] Az elsőfokú bíróság – a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozata, annak elfogadása és az azzal összhangban álló ügyiratok alapján megállapított és a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja, illetőleg Be. 606. § (3) bekezdése szerint irányadó tényállásból, melynek megalapozottságát a másodfokú bíróság nem vizsgál(hat)ta – okszerűen következtetett vádlott vádlott bűnösségére, és a cselekmény minősítése is törvényes.

[19] Ahogy arra a fellebbviteli főügyészségi átirat is rámutatott, a befolyással üzérkedés nem eredmény bűncselekmény, az előny kérése az előny adására vonatkozó óhaj kifejezését, a korrupciós kapcsolat kezdeményezését jelenti. A befolyással üzérkedés bármelyik elkövetési magatartás megvalósításával, így az előny kérésével befejezetté válik, a befejezettséghez nem szükséges az előny tényleges megszerzése, ahogy az ezt követően megvalósuló körülmény – így például az, hogy a passzív alany a terhelt hivatkozását valósnak véli-e – a bűnösség szempontjából fogalmilag úgyszintén közömbös.

[20] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a törvényszék feltárta, azok kisebb pontosítást igényeltek csak.

[21] Az időmúlás és az elsőfokú bírósági eljárás elhúzódása kétségkívül a vádlott javára szóló nyomatékos enyhítő tényező, annak nyomatékát nem csökkenti, hogy a bírósági eljárásban ország1-i fogvatartása miatt a vád kézbesítésére később került sor, már csak azért sem, mert ország1-i tartózkodási helyét már gyanúsított ki hallgatása során bejelentette (még ha nem is ezt jelölte meg kézbesítési címként), és a védő a 2022. június 14. napján történt vádemelést követően már 2022. szeptember 13. napján kelt levelében tájékoztatta a bíróságot nevezett ország1-i fogvatartásáról. Ezt meghaladóan nem lehet az enyhítő tényező nyomatékára kiható módon értékelni azon terhelti magatartást, melyben a jogszabályban biztosított jogával élt, és annak kereteit nem lépte át, még akkor sem, ha ez az eljárás további elhúzódásához vezetett.

[22] A másodfokú bíróság egyetértett azzal is, hogy a vádlott mentális és fizikai betegségei a javára szólnak, még akkor is, ha előbbi a – jelen ügygel egyébként semmilyen összefüggést nem mutató – kábítószer fogyasztása miatti függőségére vezethetők vissza.

[23] A beismerő nyilatkozata is enyhítő tényező, de annak nyomatéka az addig lefolytatott tárgyalási bizonyítás terjedelmére figyelemmel jóval csekélyebb.

[24] Súlyosító körülményként a visszaesői minőségén túli büntetett előélete is figyelembe veendő.

[25] Ezzel együtt, az így pontosított bűnösségi körülmények alapján, azokat a cselekmény tárgyi súlyával is összevetve, az elsőfokú bíróság helyesen, a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokkal összhangban, a Btk. 80. §-a szerinti büntetési kiszabási elvek szem előtt tartásával választotta meg a szabadságvesztés büntetési nemet, megjegyezve, hogy a büntetési tételkeretre és arra figyelemmel, hogy a korlátlan enyhítés lehetősége nem állt fenn, szabadságvesztés helyett más büntetési nem alkalmazása kizárt volt.

[26] A másodfokú bíróság egyetértett a büntetési tételkeret törvényi minimumában meghatározott szabadságvesztési tartammal is. Ennek lényeges felemelése, az időmúlás, az eljárás elhúzódása, valamint a terhelt egészségi állapota folytán nem volt indokolt. Ugyanakkor a vádlott személyében rejlő fokozott társadalomra veszélyesség okán – melyet további elítélései, az, hogy a jelen eljárásban elbírált bűncselekményt bv. intézetből történt szabadulását követően fél évvel valósította meg, és változatlanul bűnözői életvitelre utaló, büntetőeljárás megindítását követő magatartása is jól mutat – a szabadságvesztés büntetés tartamának enyhítése szóba sem kerülhetett.

[27] Az ítéltábla ezt meghaladóan nem értett egyet a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésével, az erre vonatkozó elsőbírói rendelkezés a Btk. 85. § (1) bekezdésének és a büntetési céloknak, köztük főként az egyéni megelőzésnek ellentmond. A

vádolt előéleti adatokból egyértelműen kirajzolódó bűnözői életútja alapján ugyanis alappal nem feltételezhető, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető.

[28] Ezért a másodfokú bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzte, egyben vádlott vádlottat a Btk. 61. § (1) bekezdése és 62. § (1) bekezdése alapján főbüntetéshez igazodó 2 éves tartamú közügyektől eltiltásra is ítélte.

[29] A törvényszék törvényesen rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról azzal, hogy utóbbi törvényhelyét a Btk. 38.§ (2) bekezdés b) pontjára kellett helyesbíteni, valamint a végrehajtás felfüggesztésének mellőzése miatt a végrehajtás esetleges felfüggesztésére utalást is mellőzendő volt.

[30] A vagyonelkobzás intézkedés alkalmazása, annak összege az elsőfokú bíróság által helytállóan felhívott Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja értelmében ugyancsak törvényes volt.

[31] A bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés azért szorult módosításra, mert az elsőfokú bíróság tévesen, az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény – állam általi viselést előíró – 33. §-ával, továbbá 52. § (1) bekezdésével, 63. § (10) bekezdésével ellentétesen kötelezte a vádlottat az átadás (ideiglenes átszállítás), valamint európai nyomozási határozat végrehajtásával összefüggésben Magyarországon felmerült bűnügyi költség (fordítási díj) viselésére. Ezért a másodfokú bíróság a vádlottat terhelő bűnügyi költség összegét a szakértői díjjal felmerült összegre korlátozta.

[32] Így összességében az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyéb törvényes rendelkezéseit pedig a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[33] A másodfokú eljárásban fordítási díjával felmerült bűnügyi költséget a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontján alapul.

Budapest, 2026. június 26.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.,

dr. Raczkó Katalin s. k.,

dr. Cserni János s. k.,

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 16.B.291/2025/47. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.37/2026/18. számú ítéletében írt változtatással 2026. június 26. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2026. június 26.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.,

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Moncz Tímea

tisztviselő